ΧΟΡΟΣ.

ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.

1374. *γνώμῃ σοφόν*] Qu. *γνώμην σοφόν.* Phil. 910. *κακὸς γνώμην ἔφυν.* El. 546. *κακοῦ γνώμην.* Œd. R. 687. *ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ.* But Aj. 964. *οἵ γὰρ κακοὶ γνώμαισι.*

1375. *φῦναι*] *φύναι* P.

1376. *καὶ νῦν γε* —] '*And now too I declare to Teucer henceforth &c.*' Hartung reads: *ναί· νῦν δὲ* —.

γε A. L. T. &c. *δὲ* G.

τἀπὸ τοῦδ'] I. e. *τὸ ἀπὸ τοῦδ'.* '*Henceforth*'. Matth. Gr. §. 283.

ἀγγέλλομαι] I. q. *ἐπαγγέλλομαι*, '*I profess myself, I announce myself*'. Gl. P: *λέγω, μηνύω.* Dem. p. 938. *ταῦτα γὰρ ἐπαγγέλλεται δεινὸς εἶναι.* Cf. on Œd. R. 148.

1377. *τότ'*] Cf. 1240.

ἦν the mss. vulg. Seyf. *ἦ* Elmsl. Dind. Nauck.

φίλος L. corr. m. ant. *φίλον* L. pr. P.

1378. *θέλω*] '*I am willing*', if desired.

1379. *μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον* —] Concisely put for *μηδὲν ἐλλείπειν τούτων ἃ* —. The same construction as in 115. *χρῶ χειρί· φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς.* Tr. 1123. *οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.* El. 1379. *ἐξ οἵων ἔχω.* 319. 1048. Cf. Ant. 585. *ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει.* Tr. 90. *οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ — πυθέσθαι* &c. Æsch. Prom. 341. *προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις.* 963. *πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω.* Sept. 10. *τὸν ἐλλείποντ' ἔτι | ἥβης ἀκμαίας.* Isocr. Or. XV. §. 159. *οὐδὲν ἀπολείποντας κακῶν.* Some may perhaps feel disposed to connect *καὶ ξυμπονεῖν ὅσον*, the words *καὶ μηδὲν ἐλλείπειν* being put in parenthesis: cf. 68. 844. But such a construction appears to me very improbable.

ὅσον vulg. Lob. Herm. Wund. Hart. Schn. Seyf. Wo. (Who understand *ξυμπονῶν* with *ἐλλείπειν.*) *ὅσον* (sup. *ω*) G. *ὅσον* (supr. *ωι* a m. ant., i. e. *ὅσων*) L. *ὅσων* Pors. Elmsl. Dind. Nauck. Qu. *ὅσα.*

1380. *τοῖς — πονεῖν*] Cf. Œd. C. 508.

1381. *πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι*] Eur. Med. 453. *ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω | γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν.*

1382. *λόγοισι — τούτῳ*] *τούτοισι — λόγῳ* conj. Nauck.